

ז'א"י ז'י

נגד העולם הזה, אם הוא סבור כי הדברים שנאמרו עליו אינם נכונים. השיב פרס: אין הוא מיליונר, וכדי להגיש משפטידיבה זקוק אדם ל-20 עד 30 אלף לירות. (מסתבר של פרס המיסכן, שהוציא כ-400 אלף לירות מקרנות סודיות על הוצאת עתון-הרפשי רי מון, כדי ללחום בהעולם הזה, חסר הכסף הדרוש להגשת משפט!) הוא פנה אל ה שואל ואמר בנימה החברמנית האופיינית ל סיגנון נערי-הוזהר: "אולי אתה יכול להלחם לי את הכסף?"

אולם, הוסיף פרס, גם אילו היה לו כסף, לא היה מגיש משפט. מסתבר כי העולם הזה אינו היחיד המפיץ שקרים נגדו. "אילו הייתי מגיש תביעות כאלה נגד כל העתונים שמסלפים את דברי, היה עלי לבזבז את כל זמני על כך והייתי צריך לעזוב את עבודתי הנוכחית."

★★★

בינתיים החלה הסתודדות מזורה סביב פרי, שישב כל העת ורשם בגלוי את רשימתיו. שלושה צעירים התכופפו ולחשו איש לרעהו: "זה עתונאי — צריך להודיע!" אחד פנה אליו, דרש לדעת באיזה עתון הוא עובד. פרי ה

פרי

שיב כי הוא כתב העולם הזה. באותו רגע הושיט משהו את ידו, ניסה להר ציא מידיו את הר שימיות. אחר צעק שבמקום יש עתונאי מהעולם הזה. מאותו רגע היתה המהומה כללית. ק' בוצות נוספות של צעירים מיהרו, תוך כדי קפיצות על ה כיסאות, לעזור ל קבוצה שלחמה בפרי. הכל היכו בו. סטו דנטים אחרים התערבו לטובת פרי, אמרו שיש לקרוא למשטרה, שתחליט אם להחרים את הניירות. אך במטר המגלומות, הצליחו התוקפים להוציא מידיו פרי את רשימותיו ואת תיקו. הצעקות והצריחות של הסטור דנטים מילאו את חלל המוסד החינוכי ה מכובד.

פרס

מה עשה סגן שרהבטחון כאשר חסידיו היכו את העתונאי לגד עיניו? הוא הפסיק את דבריו, ישב על כיסאו ולא התערב.

★★★

פרי, שנחבל בנופו, ניגש לשולחן היושב ראש ודרש את ניירותיו. משלא נענה, פנה לעבר פרס. כמה צעירים ניסו לעצרו בכוח. מכיוון שהדבר נעשה במרחק שלושה צעדים מסגן שרהבטחון, שוב לא יכול היה להצ מיד פנים כאילו אינו רואה דבר. הוא אמר: "אני מבקש בלי כוח, בבקשה."

היושבראש ביקש את פרי להסדיר את העניין בחוץ. הכתב סירב, נשאר באולם, שלף עט וגליון נייר. פרס המשיך בנאומו, שהיה עתה מוקדש כולו להברקות על ה עולם הזה. פנינים לדוגמה: "אני מבקש ממך לא לרשום. בכלל אתה מבזבז את זמנך כאן. בין כה וכה תכתבו בסופו-של-דבר מה שתרצו. חבל על המשכורת שאתה מקבל בשביל הרב הזה."

כל השאלות הבאות היו מוקדשות להעו לם הזה. תוך כדי כך הוכיח פרס בקיאות מפליאה בדברי העתון, כשהשמיע אחד ה שואלים טענה כסויימת, השיב פרס: "אתה מצטט מהעולם הזה!"

הברקתו העיקרית של סגן-שרהבטחון: "חבל שעורך העולם הזה אינו מהגוס. הוא יכול היה להביא תועלת רבה למדינה בהמי צאותיו הרבות!"

בינתיים עמדו חסידיו פרס בחוץ, ערכו חיפוש יסודי בתיקו של הכתב. סטודנט אחד, שהבחין בכך, צעק לעומתם: "מה איתכם, איך אתם מעזיזים לפתוח את התיק שלו?" אגב, אם הם קיפו למצוא שם מיס מכים סודיים, על פרשתי-לבון, התאכזבו. בתום ההרצאה ניגש פרי שוב אל המנחה, דרש את תיקו וניירותיו. התיק הוחזר לו, הניירות נעלמו. כמה מיידי העולם הזה מבין הסטודנטים סיפקו את שמות התוקפים פים העיקריים, אחרים הציעו את עצמם כ עדים. פרי שלפן למשטרה. נידתה, שחשה למקום, הסיע מן המקום מספר עדי-ראייה, ביניהם עורך-דין וכתב הוצפה. כעבור יו מיים הודיעה המשטרה לפרי כי הן התוקפים פים והן הניירות נמצאו. עתה נותר לראות כיצד תמלא המשטרה את תפקידה.

בקורס המסכפים לימדו אותנו שאסור להרצות הרצאות יבשות. צריכים להמחיש את הנושא. למשל, אל תדבר על מסלול-התעופה הגבוה של רימון-היד, ועל זווית-הירידה התלולה שלו: קח רימון וזרוק אותו. לאחר מכן הסבר להניכים מה ראו. סגן שרהבטחון אומנם לא עבר מעולם קורס מסכפים (או כל שרות צבאי אחר), אך נדמה כי למד תורה זו היטב. על כך, כשבא השבוע להרצות בפני תלמידי אוניברסיטת בריאיון על "חופש העתונות וה צנזורה", הקפיד לתת המחשה חיה של המושג "חופש העתונות".

היתה זאת דוגמה מוצלחת ביותר. היא הוכיחה בעליל מה דעתו על מר פרס על הנושא הנדון, וכיצד הוא מתכוון להגשים דעתו זו אם ישתלטו אי פעם נערי-הוזהר על מדינה זו.

★★★

ביום השלישי האחרון באה קבוצת סטודנטים מבריאיון למערכת, ביקשה מאתנו לשלוח כתב להרצאת סגן-השר. התפקיד הוטל על אבנר פרי.

מספר פרי: הגעתי למקום בשעה שמונה וחצי. האולם היה כמעט מלא. מי כיוון שלא היתה לי כיפה, ולא רציתי לפגוע ברגשות התלמידים הדתיים, ישבתי בקצה האולם. דקות מעטות אחרי השעה תשע הופיע פרס, גם הוא ללא כיפה.

אחרי שפרס הזכיר את שם ההרצאה — "חופש העתונות והצנזורה" — עבר מיד לדבר על עניינים אחרים לגמרי. כרגיל, ניגן את התקליט הישן של המצב הבטחוני החמור. "הציבור איך הב לקרוא שמישהו בהנולולו אמר ש יהיהודים הם עם ח בים, אבל זה לא יכול לבוא במקום טאנקים."

בדבריו על הבחי רות וריצות-הברית, נקט בטכסיס המקר בל אצל כל נעיר-הוזהר של ביג. הוא שאל: "האם יש כאן עתונאים?" משלא נענה, שלף נייר ו אמר בקול נמוך, כמגלה סוד רב, כי עתה יקרא ממיסמך סודי של הסטייט דפארט מנט האמריקאי. מיד היתה לכל המאזינים ההרגשה הנשגבת ביותר של המדינה.

לטודות הכמוסים ביותר של המדינה. המשפטים שקרא פרס בשפה האנגלית מן המיסמך הסודי-רכיכול (אם בכלל קיים כזה) היו סתמיים לגמרי. השתמע מהם כי בהנהגה האמריקאית הנוכחית קיימת מעין הערצה לגמאל עבר אל-נצאר. הוא יכול היה לקרוא את אותם הפסקים גם מי עמודי העולם הזה.

★★★

מסתבר כי גורל אכזר מתעלל בשמעון פרס. בכל מקום רודפים אותו עתונאים, ואילו הוא, שמעון פירסומת המיסכן, אינו יודע איך להיפטר מהם. דבר זה הוברר כי אשר האשים פרס את העתונות בכך שהיא הביאה להפסקת העלייה מרומניה.

מישהו מבין המאזינים העיר שהיה זה ראש-הממשלה אשר הביא בפטפוטיו להפי סקת העלייה. טען פרס: ראש-הממשלה בכלל אינו קשור לעניין. הוא עצמו, פרס, נאם בירושלים בפני ששים איש. הוא ביקש מהם כי כל מה שייאמר יישאר, ביניהם, לא יסתגן החוצה. אולם באולם נכח עתונאי, והוא האשם בכל מה שקרה. הוא פירסם את דבריו פרס (על כך שהעליה ממזרח אירופה תביא מיליון חילים נוספים לצה"ל, ותבטיח בכך ניצחון על צבאות ערב ב מלחמה הבאה). כתוצאה מכך באה התגובה התריפה של הממשלה הרומנית.

"האם יכולתי לתאר לעצמי כי הוא ינהג בצורה כה בלתי-אחראית?" קונן פרס. "לאן נגיע אם לא נוכל לשאת נאום פנימי בפני חוג מצומצם של עשרות אנשים?" לאן נגיע, באמת? אולי למצב בו ילמדו רודפי-הפיר סומת הסרי-האחריות לסגור את פיותיהם. כשהחלו השאלות, עלה במהרה הנושא ש שמו העולם הזה. מישהו הזכיר את דברי העתון על בוגרויון ופרס. בתשובה הזכיר פרס את גבלס ואת שופרות התעמולה שלו. הוא הסביר שאם חוזרים פעמים רבות, וב צורה רועשת, על שקר מסויים, סופר להתי קבל על דעת ההמונים. (זוהי, כמובן, שטות מוחלטת. אבל היטלר אמר זאת בספרו וכל הפאשיסטים בעולם מאמינים בכך. מעניין לדעת כי שמעון פרס מאמין בכך אף הוא. שמא משפיע הדבר על שיטות תעמולתו?)

★★★

מישהו שאל מדוע אינו מגיש משפטידיבה

העולם הזה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785, ת.ד. 136. טען למברקים: "עולמפרס". המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. נפוס משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 31139. ההפצה: דוד טופל ובניו, תל-אביב. המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העורך הראשי:	אורי אבנרי
ראש המערכת:	שלום כחו
עורך משנה:	רוב איתן
עורך כיתוב:	כתב ראשי:
סקסים נילו	אלי תבור
צייר המערכת:	צלם המערכת:
זקי	יעקב אגור
חברי המערכת:	

חזק!

פז

סיגריה שטוחה
מטבק מזרחי משובח

20 סיגריות
45 אגורות

עם פיית זהב

חדיש! לחודש החנוכה!

פינת סלון מרהיבת עין הכוללת:
ספה כפולה ונוחה, כורסאות ושולחן סלוני,
דוגמה מקורית דנית 1961, כל זה רק אצל

אושניסקי

תל-אביב, רחוב הרצל 56

מערכות ריהוט לסלון וחדרי שינה
בביצוע מעולה ובהשגחת מיטב האדריכלים

כל יום חמישי...

לוי אשכול